

भेदे हेमच० । २ अक्षरद्वयं (गाडरशिक्षा) स्त्री गौरा-
डीप् रत्नमा० । [शब्दच०]

मेघा स्त्री मिष-कर्मणि चञ् । छत्सौबायाम् (गुजराटी)
मेघात्तिकुसुम पु० मेघाक्षीव कुसुमं यस्य । चक्रवर्दे रत्नमा०
मेघपुष्पादयोऽप्यत्र ।

मेघाण्ड पु० मेघस्याण्ड एवाण्डोऽस्य । इन्द्रे तस्य हि दण्ड-
यस्येण्डनाथे मेघाण्डे न तत्कल्पमिति पुराणप्रसिद्धम् ।

मेघालु पु० मेघाण्मासुरिव प्रियः । बर्वरीडले शब्दच० ।

मेघी स्त्री मिष-अच् गो० डीप् । जटामांसां २तिनिगृह्यते
न राजनि० । जातो डीप् । शेषजातिस्त्रियाम् ।

मेसुरण न० लग्नावधिदशमस्थाने ज्यो० त० ।

मेह उ मिह-चञ् । प्रमेहान् हेमच० । प्रमेहरोगभेदे च
अमरः । प्रमेहशब्दे इत्यमरः । अच् । श्लेषे शब्दच० ।

मेहघ्नी स्त्री मेहं हन्ति हन-टक् डीप् । हरिद्रायां रत्नमा०
आर्द्रतन्मूत्ररसवनादि मेहनाश इति वैद्यकप्रसिद्धिः ।

मेह्न न० मिह्यतेऽनेन मिह-करणे ल्युट् । शिञ्जे अमरः ।

कर्मणि ल्युट् । पूर्ये मेदि० । भावे ल्युट् । श्रुतोत्पत्तेर्न ।

मैत्र(त) न० मिलो देवतास्य अच् मैत्रं घातुकाद्येदे पुनरच् ।

शिवोत्पत्तेर्न "मैत्रं कर्म समाचरेत्" इति स्मृतिः । मिलो

देवताऽस्य, मित्रत आगतं तस्येदं वा अच् । श्वसु-

राधान्त्ये न० । तस्य हि मिलो देवता । श्मिन्नतः

माप्ते "मैत्रमौडादिकच्चैव" स्मृतिः । श्वसुत्वमस्मिन्नि

च लि० । मित्रमेव स्थायं प्रज्ञाद्यच् । ५ मित्रे

इमांस्त्ये च पु० त्रिका० ।

मैत्रावरुण पु० मिलच्च वरुणश्च देवताद्वये आनङ् मिलान्-

द्वयोरपत्यम् अच् । अगस्त्ये । इज् । मैत्रावरुणिरप्यत्र

चत्सभेदे हि तस्य तयोः पुत्रत्वं पुराणप्रसिद्धम् ।

मैत्री न० मित्रस्य सावः अच् वा अज् पक्षे डीप् यकोपः ।

शोकादेर्न मैत्रप्रत्ययत्वं न० । [त्रिका०]

मैत्रेय पु० मित्राया अयत्ययम् ङक् । श्रुतिभेदे श्वसुदेवे

मैथिली स्त्री मिथिलायां भवा अच् डीप् । श्रोतायाम् ।

मिथिलाया राजा अच् । श्मिथिलादेशाधिपे पु० ।

मैथुन न० मिथुनेन स्त्रीपुंसाभ्यां निष्ठत्तम् अच् । अग्न्या-

धानादौ, कर्मणि "सा प्रयत्ना दिजातीनां दारकर्मणि

मैथुने" इति स्मृतिः । अग्न्याधाने हि घण्टीकस्यैवाधि-

कार इति तस्य तत्प्राध्यत्यम् । श्रुतिपुंसाभ्यामप्ये

षाण्यधर्मे च अमरः । [जटा०]

मैमाङ्क उ० मेमकायां भवः अच् । हिमाचलस्युत्ते पर्वतभेदे

मैरेय न० मिरायां देशभेदे ओषधिभेदे वा भवं ङक् । मिरा
देशजाते । आसवे "मैरेयं धातकीपुष्पगुडधानान्धसम्भारम्"
माधवोक्ते २ मदाभेदे च न० ।

मोक्ष क्षेपे वा चु० लभ० पक्षे स्वा० पर० सक० सेट् ।

मोक्षयति ते मोक्षति अमोक्षत् त अमोक्षीत् ।

मोक्ष पु० मोक्ष-चञ् । श्वपवर्गे २ मोक्षने "नीविमोक्षादि

मोक्षः" शा० द० । श्पाटचिह्नमेदि० । अमरये हेमच० ।

मोघ लि० छह-च अच् वा कृत्यम् । निरर्थके अमरः । श्कीने

श्पाटचिह्नमेदि० । छहङ्क्रे च स्त्री हेम० । प्राचीरे

पु० शब्दमा० । [राजनि०]

मोघपुष्पा स्त्री मोघं पुष्पमार्त्तवं यस्याः । बन्ध्यायां स्त्रियाम्

मोघ न० छच-अच् । श्वदक्षिणके श्मोभाञ्जने पु० अमरः ।

श्वदक्ष्यां ४ शाब्मचिह्नमेदि० । नीलोडके, च स्त्री मेदि०

टाप् ।

मोक्षक पु० छच-लुक् । श्मोक्षे २ कटक्ष्यां श्मोभाञ्जने

च श्वैराग्यवति लि० हेमच० । ५ छक्कटके राजनि० ।

मोक्षन न० छच-णिच्-वा भावे ल्युट् । श्रुतो २ मोक्षने

दक्ष्ये ४ शाब्मे च । श्वयते रोगात् अथवा छच-करणे

ल्युट् । ५ कटकायाम् स्त्री जटा० डीप् । [राजनि०]

मोक्षरस पु० इत० । शाब्मचिह्नियामि अनामस्थाने पदार्थे

मोक्षाट पु० छच-णिच्-अच् मोक्षाय रोगमोक्षनाय अटति

अट-अच् । श्वण्जीरके २ रश्मास्थि श्वनयोद्धवे च मेदि०

मोक्षक न० छट-लुक् । चाङ्गे पिष्टदानार्थं । श्वनकुशपञ्च-

द्वये २ रागिणीभेदे स्त्री ह्रस्वा० डीप् ।

मोटा स्त्री छट-अच् । बलायाम् राजनि० ।

मोहायित न० "कान्तकारणवासादौ हृदि तद्भावभावतः ।

प्राकृत्यमभिलाषस्य मोहायितसुदीर्यते" अज्छ्वमण्युक्ते

स्त्रीणांमित्राभेदे ।

मोद् पु० सुद-धञ् । छप् शब्दर० ।

मोदक पु० मोदयति सुद-णिच्-लुक् । श्वाद्यभेदे (मोया)

अमरः । श्वद्रायां क्षतियाज्जाते २ वर्षश्वरक्षातिभेदे

(मयरा) स्मृतिः । [राजनि०]

मोदमोदिनी स्त्री मोद इव मोदयति सुद-णिचि । जम्बाम्

मोदयन्ती स्त्री सुद-णिच्-शब्द डीप् । वनमल्लिकायाम्

(काठपल्लिका) शब्दर० । [राजनि०]

मोदा स्त्री मोदयति अजात् सुद-णिच्-अच् । अजमोदायाम्

मोदाया स्त्री मोदः अजमोदकोनाथा । अजमोदायाम्

२ हर्षयुक्ते लि० राजनि० ।